

Μηνιάτην (α), τὸν Δαμοδὸν (β), (Κεφαλῆνας) τὸν Εὐχέμιον, τὸν Θεοτόκην (ἐκ Κερκύρας) καὶ τὴσους ἄλλους, ἔχῃττοσ ὕψωσαν καὶ τελευτήσαν τὴν τιμὴν τοῦ Ἑλληνικῆ δόνοματοσ, διὰ τοῦ Ἰωάννου Καποδίστρια. Συσρατιῶται κατὰ διαφοροσ Μάχασ, εἶδομεν εἰσ αὐτοὺσ τὸν μεγαθύμον ἄνδρα, τὸν ἀρίσθμον στρατιῶτην καὶ τὸν μισοτύραννον πατριῶτην· εἶδομεν εἰσ αὐτοὺσ τὸν χαρακτηῆρα τῆσ πίστεωσ καὶ τῆσ σταθερότητοσ, καὶ τὴν ἐπαινετὴν ὑπεροφίαν εἰσ τὰσ καταχρήσασ καὶ τὰσ ἄλλασ ἀτίμουσ ἰδιωφελείασ.

Ὁ Συγγραφεὺσ ἀποδίδει δικαιοσύνην εἰσ τὸν Π. Μαυρομιχάλην, ὡσ προκαλέσαντα πρῶτον τὸν σχηματισμὸν μᾶσ κεντρικῆσ Διοικήσεωσ, ἔργον, τὸ ὅποτον ἐθεώρησαν ὡσ πρωτίτοτῆσ ἀνάγκησ ἰθιου, ἅμα φθάσαντεσ εἰσ τὴν Ἑλλάδα, καὶ ὁ Ὑψηλάντησ καὶ ὁ Μαυροκορδάτοσ (γ). Ὁ Πόλεμοσ εἶχεν ἤδη τὴν μεγαλήτεραν ἀνάγκην τοῦ ὕλικῆ, καὶ μόνῃ ἢ συγκέντρωσασ τῶν θελήσεων ἐδύνατο νὰ φέρῃ

α) Τοῦ ὁποίου οἱ Λόγοι δεικνύουσι τὴν μεγαλοφύιαν καὶ τὸν ὑπὲρ Πατρίδοσ Ζῆλόν του. Ἐξάίρετοσ ὄλων εἶναι ὁ Περὶ Ἀγάπῆσ, τὸν ὅποτον ἐξεφώνησεν εἰσ τὴν πατρίδα του, ἀποβλέπων μὲ τρόπον ἔντεχρον, νὰ ἐμπνεύσῃ τὸν ἔρωτα τῆσ Πατρίδοσ κατὰ τοῦ τυχοῦ τῆσ τυραννίασ, ὡσ ἔπραξεν ἰσχυάτωσ ὁ ῥήτωρ καὶ πατριῶτησ Οἰκονόμοσ εἰσ τοὺσ Κυδωνιεῖσ διὰ τοῦ Β' Κυδωνιακοῦ Λόγου του, καὶ εἰσ τοὺσ Βυζαντινοὺσ. (Ἴδε Δοκίμ. περὶ τῆσ Φιλικ. Ἐταιρ. σελ. 311) ὡσ ἔπραξε καὶ πρὸ αὐτοῦ ὁ Κόμοσ Ι. Καποδίστριασ συντάξασ τὸ ὑπὸ Ε. Φ. Δοκίμ. ον περὶ Πατριωκισμοῦ ἐπὶ τῆσ τότε συστάσεωσ τῆσ Ἰονίου Πολιτείας.

β) Ζῆτει Δοκίμ. περὶ τῆσ Φιλικ. Ἐταιρ. σελ. 61.

γ) Διὰ νὰ μὴ δειχθῇ αὐτεπαίνετοσ, ὁ Γερμανὸσ, δὲν ἀνέφερεν, ὅτι πρῶτοσ, ὡσ θέλομεν εἰπεῖ, συνέλαβε τὴν ἰδίαν περὶ τῆσ συστάσεωσ τῶν Κεντρικῶν Διοικήσεων εἰσ τὴν Στερεάν καὶ τῆσ Ἐθνικῆσ Διοικήσεωσ.

